

[Bækgaard.]

bliver der sagt, det er af hensyn til de mange danske deroppe, at der skal være valgfrihed mellem dansk og grønlandsk. Er det nu ikke for stort et hensyn at tage til os syddanskere? Bør vi herved ikke gå ind under de vilkår, der nu engang er forbundet med at bosætte sig i Grønland? I forbindelse med henvisningen til mangel på grønlandske lærere vil jeg sige, at vi nok snart må til at se, om ikke fødestedskriteriet bør tages op til revision; jeg kan helt tilslutte mig de udtalelser, som hr. Holger Hansen gjorde om det forhold.

Jeg vil altså henstille til det udvalg, der nu bliver nedsat, at det især gennemdrøfter problemerne inden for sprogundervisningen, og så håber jeg, at mindst én af vore grønlandske kolleger her i tinget får en udvalgsplads, sådan at udvalget kan drage nytte af den viden, som dér er at hente.

Om lovforslaget om ungdomsklubber m. v. i Grønland har jeg kun det spørgsmål til ministeren: hvor stor tilslutning har de 14 nuværende ungdomsklubber? I mit parti er vi helt enige i, at det er af stor betydning, at ungdommen får sin fritid udnyttet på en god måde, men lovforslagets økonomiske krav til statskassen er også noget, vi må tage med i betragtningerne; derfor er vi altså interesserede i at høre om det nuværende ungdomsarbejde deroppe.

Til slut kan jeg på de uafhængiges vegne sige, at vi gerne vil medvirke til en god lovgivning for Grønland. Jeg håber derfor, at der gennem udvalgsarbejdet kan rettes nogle af de punkter, som vi mener bør rettes.

Rosing: Til at begynde med vil jeg sige, at vi aldrig nogen sinde før har oplevet i Grønland, at et udkast som det foreliggende til et lovforslag vedrørende Grønland er blevet så gennemdebatteret både blandt skolefolk, i landsrådet, på offentlige møder og blandt interesserede personer. Deraf kan man slutte, at meningene har været delte hos fagfolk, de folkevalgte og menige. Denne omfattende debat er da også et udtryk for, at udkastets forskellige afsnit er blevet belyst fra forskellige sider; men om diskussionen har medvirket til væsentlige ændringer i det oprindelige udkast, er en anden sag.

De mest diskuterede spørgsmål har været det grønlandske sprogs placering i forslaget, de grønlandske børns umodenhed i forhold til de krav, lovforslaget stiller, 8., 9. samt 10. skoleår, udstedsbørnenes skolegang i centralskolerne og endelig børnehaveklasserne.

Det er en kendsgerning, at praktisk talt alle familier i Grønland ønsker en intensiveret danskundervisning. Man kan sige, at den grønlandske befolkning i den forløbne tid er kommet til den erkendelse, at de kun ved større danskkundskaber kan virkeliggøre deres ønsker både om bedre fremtid for børnene og hurtigere opnåelse af en ligestilling med de øvrige medborgere i enhver uddannelse. Med andre ord: tilegnelse af det danske sprog anses for at være en nøgle til virkeliggørelsen af deres ønsker.

Forsvarerne af dette lovforslag, nemlig mange skolefolk, politikere, den grønlandske ungdom og den allerstørste del af den grønlandske befolkning, ønsker, at børn og unge i Grønland skal have samme uddannelses- og undervisningsmuligheder som børn og unge i det øvrige danske rige. For at skabe bedre muligheder herfor har man så i dette lovforslag foreslået, at den hidtidige skoleuddannelse i Grønland afkortes i overensstemmelse med forholdene her i landet. Ved gennemførelsen heraf skulle man så samtidig sikre den grønlandske skole yderligere lokalemæssig udbygning. Jeg tror, jeg kan sige, at vi, der mere eller mindre har tilegnet os det danske sprog, må erkende, at vi er bedre udrustet og har bedre muligheder for at gøre en indsats både for vor samtid og for vor fremtid. Men samtidig kan det også siges, at det at efterkomme folkets ønske ikke er ensbetydende med at finde den bedste løsning på hele problemet med skoleuddannelsen, i hvert fald når der som med det foreliggende lovforslag overføres skoleordninger fra et civiliseret folk til et mindre udviklet land — som Grønland i virkeligheden er. I lovgivningen for Grønland følges den regel, at hergældende love indføres uændret, når forskellige instanser skønner, at indførelsen heraf dækker behovet og dermed fremmer udviklingen, mens andre love tilpasses efter forholdene i Grønland. Spørgsmålet er så med hensyn til det foreliggende lovforslag, om elev-